

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Gundulićeva 27
Split

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Jerki Kovačić Garac, temeljem prijedloga više sudske savjetnice-specijaliste Natalije Đurašinović, u pravnoj stvari tužitelja Tončica Pavković, OIB 29235027374, iz Dugog Rata, Mosorska 20 zastupana po pun.Martini Radić Šunjić, odv. u Splitu, protiv tuženika Klinički bolnički centar Split, OIB:51401063283, Split, Spinčićeva 1, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 20.svibnja 2026., u nazočnosti zam.pun. tužitelja, a po objavi presude dana 10.lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Klinički bolnički centar Split OIB:51401063283, tužitelju Tončici Pavković, OIB 29235027374 u roku od 15 dana isplatiti razliku manje isplaćene naknade plaće u ukupnom bruto iznosu od 120,93 eura zajedno s pripadajućom:

- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,19 EUR koja teče od 15. studeni 2017.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,30 EUR koja teče od 15. prosinac 2017.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 1,38 EUR koja teče od 15. siječanj 2018.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 1,04 EUR koja teče od 15. veljača 2018.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,66 EUR koja teče od 15. ožujak 2018.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 21,83 EUR koja teče od 15. travanj 2018.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,89 EUR koja teče od 15. svibanj 2018.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 4,99 EUR koja teče od 15. rujan 2018.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,49 EUR koja teče od 15. listopad 2018.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,85 EUR koja teče od 15. siječanj 2019.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 1,19 EUR koja teče od 15. lipanj 2019.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 29,37 EUR koja teče od 15. srpanj 2019.

- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,21 EUR koja teče od 15. kolovoz 2019.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,34 EUR koja teče od 15. rujan 2019.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 13,55 EUR koja teče od 15. prosinac 2019.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,59 EUR koja teče od 15. veljača 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 2,36 EUR koja teče od 15. ožujak 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 9,49 EUR koja teče od 15. travanj 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,94 EUR koja teče od 15. lipanj 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,01 EUR koja teče od 15. kolovoz 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 7,76 EUR koja teče od 15. veljača 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 1,47 EUR koja teče od 15. travanj 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,08 EUR koja teče od 15. lipanj 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 1,16 EUR koja teče od 15. srpanj 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 11,00 EUR koja teče od 15. kolovoz 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 2,24 EUR koja teče od 15. listopad 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,03 EUR koja teče od 15. prosinac 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,11 EUR koja teče od 15. siječanj 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,17 EUR koja teče od 15. travanj 2023.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,24 EUR koja teče od 15. lipanj 2023.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 6,00 EUR koja teče od 15. veljača 2024.

do isplate, koja se zakonska kamata na navedene iznose do 31.12.2022. obračunava po stopi u skladu sa odredbom čl.29. st.2. ZOO-a ("NN" 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21), a od 1.1.2023. pa do 31.12.2023. po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29. st.2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana trećeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1.1.2024. do isplate po referentnoj stopi, odnosno stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke uvećanoj za 3 (tri) postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje

referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, osim za isplatu zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u gore navedenim bruto iznosima.

II. Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju parnični trošak u iznosu od 775,00 eura sa zakonskom kamatom koja teče od presuđenja do isplate po referentnoj stopi, odnosno stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke uvećanoj za 3 (tri) postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. U tužbi zaprimljenoj kod ovog suda dana 28. srpnja 2022. tužitelj navodi da je zaposlen kod tuženika na radnom mjestu pomoćne radnice pri Klinici za očne bolesti. Tuženik da je tužiteljici zbog pogrešnog načina obračuna pogrešno isplatio naknadu plaće. Tužiteljici da je radni odnos reguliran Zakonom o radu, Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja, Dodatkom I. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja te Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama. S obzirom na činjenicu da tužiteljica obavlja poslove radnog mjesta nezdravstvenog radnika, tužiteljica da je radila u otežanim uvjetima rada, prekovremeno, noću, nedjeljom i blagdanom, pa joj sukladno čl. 94 ZOR-a (NN 93/14, 127/17, 98/19) pripada pravo na povećanu plaću. U spornom razdoblju tuženik je tužiteljici isplaćivao dodatke samo na redoviti rad, dok joj na određene sate prekovremenog rada plaćao samo uvećanje od 50% za prekovremeni rad bez ostalih uvećanja za rad noću, subotom i nedjeljom, u drugoj smjeni, te blagdanom, iako je čl. 51. KU-a (NN 143/13), odnosno čl. 49. KU-a (NN 29/18), propisano kako se navedeni dodaci međusobno ne isključuju (dodatak u prekovremenom radu za rad noću, subotom i nedjeljom, u drugoj smjeni, te blagdanom). Odredbom iz čl. 57. KU-a (NN 143/13), odnosno čl. 55. KU-a (NN 29/18) je propisano da nezdravstveni radnici imaju pravo na uvećanje plaće za 11%, odnosno 14% od 01. rujna 2019. g. sukladno Dodatku II. KU-a (NN 92/19), koji dodatak nije isplaćen tužiteljici za sve odrađene sate (dodatak za otežane uvjete rada). Prethodna činjenica ima za posljedicu pogrešan obračun i isplatu svih naknada koje se utvrđuju kao prosjek prethodno isplaćenih plaća i to naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i naknade plaće zbog privremene nesposobnosti za rad. Prema tome, tužiteljica ima potraživanje prema tuženiku iz osnove manje isplaćene plaće u bruto iznosu za razdoblje od 5 godina prije podnošenja tužbe do dana dostave podataka, jer tuženik nije plaćao dodatak u prekovremenom radu za rad noću, subotom i nedjeljom, u drugoj smjeni i blagdanom, nije plaćao dodatak za otežane uvjete rada za sve odrađene sate, te je pogrešno obračunao i isplatio naknadu plaće za godišnji odmor i bolovanje.

1.1. U odgovoru na tužbu tuženik osporava tužbu i tužbeni zahtjev u pogledu osnova i visine, te u pogledu priložene punomoći navodeći da je ista priložena i u drugim pokrenutim sudskim postupcima protiv istog tuženika. Tužitelj i tuženik da su 25.03.2022. sklopili Sporazum kojim da su ugovorili način na koji će tuženik isplatiti dugovanje tužitelju, a koje da je predmet ove tužbe. U daljnjem tijeku postupka protiv se postavljenoj tzv. stupnjevitoj tužbi odnosno da nisu ispunjeni uvjeti za stupnjevit tužbu te predlaže da sud pozove tužitelja da uredi tužbu sukladno odredbama čl.186b Zakona o parničnom postupku, na način da postavi određeni tužbeni zahtjev.

1.2. Tužitelj je podneskom od 12.kolovoza 2025., sukladno rješenju suda, uredio tužbeni zahtjev na način da je kao vrijednost predmeta spora označen iznos od 99,18 eura te zatražena isplata toga iznosa na ime razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće za razdoblje od 01.07.2017. do 30.9.2024. sa zakonskom kamatom koja na pojedini mjesečni iznos od 1,14 eura teče od 15.-og u mjesecu za prethodni mjesec sve do isplate, te ujedno zatraženo da se parnični trošak postupka isplati na račun punomoćnika tužitelja. Ujedno je dostavljena izjava tužiteljice u kojoj ista izjavljuje da je odv. Martini Radić Šunjić isputila punomoć za sve postupke koji se vode pred ovim sudom.

1.3. Konačno, nakon provedenog financijskog vještačenja te sukladno dostavljenom nalazu i mišljenju vještaka, tužitelj je podneskom od 23.veljače 2026. uredio i postavio tužbeni zahtjev na način kako glasi u izreci presude.

2. Sud je tijekom postupka izveo dokaz čitanjem obračunskih isprava, plana rada i evidencije o radnom vremenu, Sporazuma o isplati razlike iznosa uvećanja plaće za prekovremeni rad od 25.03.2022., vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za financije i računovodstvo.

3. Tužbeni zahtjev je osnovan na način kako je određeno u izreci odluke. Tužiteljica je popisala parnični trošak.

4. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatom manje isplaćene plaće za dodatak u prekovremenom radu za rad noću, subotom i nedjeljom, u drugoj smjeni i blagdanom, za dodatak za otežane uvjete rada za sve odrađene sate te naknadu plaće za godišnji odmor i bolovanje uzimajući u obzir stvarne pune iznose plaća sukladno utvrđenim razlikama, odnosno pune prosječne mjesečne plaće ostvarene u prethodna tri mjeseca sukladno odredbama ZOR-a i TKU-a.

5. Prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu iz podneska od 23.veljače 2026., radi se o sporu male vrijednosti zbog čega je u postupku trebalo primijeniti odredbe čl.457. - 467. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 148/11-pročišćeni tekst 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, u daljnjem tekstu ZPP) budući se tužbeno potraživanje odnosi na potraživanje u novcu koje ne prelazi iznos od 1.320,00 eura (ranije 10.000,00 kn).

6. Tužiteljev radni odnos reguliran je Zakonom o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, dalje: ZR), Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 143/13), Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/18, dalje: KU/18), Dodatkom I. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 35/19, 78/19. dalje: Dodatak I. KU), Dodatkom II. (NN 92/19), Dodatkom III. (NN 56/20), Dodatkom IV. (NN 3/23), Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama (NN 24/17, 128/17, 47/18, 2/19, 123/19, 56/22, 29/24 dalje: TKU).

7. Plaća se sastoji od osnovne plaće i dodataka na plaću. Dodaci na plaću su novčani primici radnika koje radnik ostvaruje na temelju posebnog propisa,

kolektivnog ugovora, pravilnika o radu ili ugovora o radu i to: otežani uvjeti rada, prekovremeni rad, noćni rad, rad nedjeljom, rad blagdanom, uvećanje za navršene godine radnoga staža, rad u smjenama i sl. Za razdoblja u kojima ne radi zbog opravdanih razloga određenih zakonom, drugim propisom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, radnik ima pravo na naknadu plaće. Visina naknade plaće određena je kao prosječna plaća koja je radniku isplaćena u prethodna tri mjeseca, uračunavajući sva primanja u novcu.

8.Člankom 94. ZOR/14 propisano je da za otežane uvjete rada, prekovremeni i noćni rad te za rad nedjeljom, blagdanom ili nekim drugim danom za koji je zakonom određeno da se ne radi, radnik ima pravo na povećanu plaću.

8.1.Sukladno čl.49. st.9. KU/18, prekovremenim radom se smatra svaki sat rada duži od predviđenog rada utvrđenoga dnevnim rasporedom rada, kao i svaki sat rada duži od redovnog mjesečnog fonda radnih sati.

8.2.Temeljem odredbi čl.37. KU (NN 126/11) i čl.36. KU (NN 143/13), radniku čija je narav posla takva da mora raditi prekovremeno ili noću ili nedjeljom, odnosno zakonom predviđenim neradnim danom, koji dežura ili je pripravan, pripada pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće isplaćene mu u prethodna tri mjeseca, ako je to za njega povoljnije.

8.3.Članak 57. st.1. KU propisuje da radniku u djelatnosti zdravstva i zdravstvenog osiguranja na pojedinim radnim mjestima i poslovima kod kojih postoje posebni uvjeti rada, pripada pravo na dodatak na plaću. Stavkom 2. propisano je da će se osnovna plaća uvećati radnicima čija su radna mjesta i poslovi navedeni na popisu (čl. 58. KU). Na temelju članka 55. Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama (NN 141/12) i članka 21. Dodatka II. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstveno osiguranje (NN 92/19) radnik koji radi na poslovima kod kojih postoje posebni uvjeti rada ima pravo na dodatak na plaću. Člankom 66. i člankom 67. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 126/11), radniku u djelatnosti zdravstva i zdravstvenog osiguranja kod kojih postoje posebni uvjeti rada pripada pravo na dodatak na plaću, ujedno je potonjim odredbama kolektivnog ugovora utvrđen popis radnih mjesta i poslova zdravstvenih i nezdravstvenih radnika koji ostvaruju pravo na dodatak za otežane uvjete rada. Na temelju članka 57. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 143/13) i članka 55. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/18) propisano je pravo na dodatak za otežane uvjete rada.

8.4.Temeljem članka 58. Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama (128/17) propisano je: „Ako je zaposlenik odsutan s rada zbog bolovanja do 42 dana, pripada mu naknada plaće u visini 85% od njegove plaće ostvarene u prethodna tri mjeseca neposredno prije nego je započeo bolovanje.“

8.5.Člankom 60. ZR/09, odnosno čl. 81. ZR/14, propisano je da za vrijeme korištenja godišnjega odmora radnik ima pravo na naknadu plaće u visini određenoj kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, a najmanje u visini njegove prosječne plaće u prethodna tri mjeseca (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad).

9.Vještačenje na okolnost visine potraživanja tužitelja obavljeno je po stalnom sudskom vještaku za financije i računovodstvo, a čije vještačenje kao stručno, argumentirano i objektivno ovaj sud prihvata. Pri izradi nalaza i mišljenja korištene su

obračunske isprave za isplatu plaće-naknade (platne liste) za razdoblje 01.07.2017. do 30.09.2024. Uvidom u platne liste razvidno je da je tuženik tužitelju na sate rada obračunavao uvećanja zavisno jesu li odrađeni subotom, nedjeljom, na dane blagdana, odnosno zavisno od toga jesu li isti odrađeni u noćnom dijelu dana i u drugoj smjeni. Provjerom svih platnih lista u razdoblju od 01.07.2017.g. na dalje utvrđeno je da dodatak koji je predmet tužbe u razdoblju do zaključno ožujka 2020.g. nije obračunat na sate koji su obračunati kao prekovremeni, dok je od travnja 2020.g. tuženik vršio obračun dodatka na sve sate iskazane na obračunskim ispravama. Temeljem prethodno navedenog razvidno je da u razdoblju od 01.04.2020. do 30.09.2024. nema potraživanja po osnovi neobračunatih dodataka za posebne uvjete rada. S obzirom na navedeno nema niti potraživanja po osnovi manje isplaćene naknade za godišnji odmor i privremene nesposobnosti za rad. Pod pretpostavkom da tužiteljici pripada pravo na potraživanje po osnovi razlike neisplaćene naknade plaće za godišnji odmor i bolovanje koja proizlazi iz neobračunatih dodataka na sate prekovremenog rada, za razdoblje od 01.07.2017. do 31.03.2020. manje obračunati iznos naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad, koji proizlazi iz neobračunatih dodataka na sate prekovremenog rada da iznosi 11,54 eura. Za razdoblje od 01.04.2020. do 30.09.2024. tužitelju je dodatak za posebne uvjete rada obračunat na sve sate iskazane na obračunskim ispravama slijedom čega po toj osnovi potraživanje iznosi 0,00 eura. Pod pretpostavkom da sud zauzme stav da tužitelju pripada pravo potraživanja za cjelokupno razdoblje i temeljem manje obračunatih naknada obračunatih temeljem obračunatih i isplaćenih plaća (bez prethodno prikazanih dodataka i naknada koje iz istih proizlaze), manje obračunata naknada za vrijeme godišnjeg odmora i privremenu nesposobnost za rad temeljem prosječne mjesečne plaće obračunate i isplaćene u prethodna tri mjeseca iznosi 85,86 eura.

10. Tužitelj je po zaprimanju nalaza i mišljenja vještaka podneskom od 23. veljače 2026. uredio tužbeni zahtjev potražujući iznos od 120,93 eura, dakle iznos samo po osnovi naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i bolovanja.

10.1. Tuženik se podneskom od 2. ožujka 2026. očitovao na dostavljeni nalaz i mišljenje kao i na uređeni tužbeni zahtjev. Prigovorio je nalazu i mišljenju sudskog vještaka odnosno je li vještak uzeo u obzir Sporazum koji su sklopili tuženik i tužitelj 25.03.2022. u vezi isplate razlike iznosa na ime uvećanja plaće za prekovremeni rad. Nadalje, da je tužbeni zahtjev za razdoblje od 25.03.2023. neosnovan iz razloga što počevši od 25.03.2023. više ne postoje odredbe koje bi obvezivale tuženika na isplatu dodataka na plaću. Naime, pravo na isplatu svih vrsta dodataka na plaću i uvećanja plaća s osnova posebnih uvjeta rada regulirano je Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/18, 35/19, 78/19, 92/19, 56/20 i 3/23). Važenje Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/18, 35/19, 78/19, 92/19, 56/20 i 3/23) nekoliko je puta produživano sklapanjem dodataka, zadnji puta Dodatkom IV (NN 3/23) kojim je njegovo važenje produženo do 25.03.2023. Nakon toga predmetni K.U. više nije produživan. Dakle, iza 25.03.2023. da ne vrijede odredbe predmetnog K.U. pa tako niti odredbe o dodacima na plaću. Nadalje, usprotivio se i toč. II. tužbenog zahtjeva kojom se traži isplata parničnog troška na račun punomoćnika tužitelja.

10.2. S obzirom da je tuženik imao primjedbe na nalaz i mišljenje vještaka, vještak je pozvan da se na te prigovore očituje. U dopuni svojeg nalaza i mišljenja od 2. travnja 2026. vještak navodi da je izračune izvršio na način kako je to od njega sud

zatražio, temeljem obračunatih plaća tužitelja, te je Sporazum koji je dostavio tuženik vještak uzeo u obzir. Međutim sam Sporazum ne sadrži specifikaciju po mjesecima na što se točno odnosi iznos koji bi se po istom isplatio i iz istog nije razvidno da bi predmet bile i razlike po osnovu naknada koje proizlaze iz prethodno manje obračunatih plaća. Iz navedenog vještak ne može zaključiti da bi Sporazumom bile obuhvaćene i naknade za vrijeme korištenja godišnjeg odmora ili privremene nesposobnosti za rad, a što je pravno pitanje u koje vještak ne ulazi.

11.Sud je pregledao predmetni Sporazum o isplati razlike iznosa uvećanja plaće za prekovremeni rad od 25.03.2022. kojeg je tužitelj sklopio s tuženikom. Istim je utvrđeno da tužitelju za sate određene u prekovremenom radu pripada pravo na isplatu razlike uvećanja plaće s osnova posebnih uvjeta rada, iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi za sate odrađene u prekovremenom radu do 31.ožujka 2020. u ukupnom iznosu od 1.903,54 kn.

12.Podneskom od 12.kolovoza 2025. prvi put je postavljen određeni tužbeni zahtjev na način da je zatražena isplata iznosa od 99,18 eura za razdoblje od 01.07.2017. do 30.09.2024, na ime razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće.

12.1.Kasnije, nakon provedenog financijskog vještačenja, tužitelj je uredio tužbeni zahtjev potražujući samo iznos od 120,93 eura, a koji iznos predstavlja iznos razlike naknade za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i bolovanja. Dakle, iz tako uređenog tužbenog zahtjeva razvidno je da tužitelj ne više ne potražuje dodatke na prekovremeni rad za rad noću, subotom, nedjeljom, drugoj smjeni, te blagdanom te razlike za otežane uvjete rada. Dakle, ne potražuje ono što mu je već isplaćeno Sporazumom već isključivo naknade za vrijeme korištenja godišnjeg odmora ili privremene nesposobnosti za rad, a koje nisu izričito navedene kao sastavni dio Sporazuma.

13.Naime, tužiteljica sve do zaprimanja pisanog nalaza i mišljenja sudskog vještaka nije mogla znati niti izračunati koje točne iznose joj tuženik duguje po utuženim osnovama jer tužiteljica kao slabija strana iz radnog odnosa ne posjeduje znanja kojima bi precizno i točno postavila tužbeni zahtjev. Međutim, znala je i morala znati za postojanje Sporazuma kojim joj je isplaćena razlika na ime razlike plaće s osnova posebnih uvjeta rada za prekovremeni rad.

14.Što se tiče prigovora da je tužbeni zahtjev za razdoblje od 25.03.2023. neosnovan iz razloga što počevši od 25.03.2023. više ne postoje odredbe koje bi obvezivale tuženika na isplatu dodataka na plaću, prema posljednjem uređenom tužbenom zahtjevu tužitelj ne potražuje isplatu dodataka već isključivo razliku na ime naknade za godišnji odmor i bolovanje. Naime, naknade plaće za godišnji odmor i bolovanje izračunavaju se na bazi prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca, odnosno od 01.05.2022. ako je u prethodna tri mjeseca za dio razdoblja ili za cijelo razdoblje ostvareno pravo na naknadu plaće, tada se za to vrijeme obračunava naknada plaće u visini kao da je radnik radio u redovnom radnom vremenu i kao takva se uračunava u prosjek. Kako je vještak utvrdio da nije bilo neisplaćenih dodataka na plaću za prekovremene sate po bilo kojoj osnovi, smatra se neosnovanim prigovor tuženika kojim se protivi onom dijelu tužbenog zahtjeva kojim se potražuje isplata dodataka od 25.03.2023. jer po toj osnovi zadnjim uređenim tužbenim zahtjevom tužitelj navedeno se ni ne potražuje.

15.Dakle, tužitelju su dosuđeni samo iznosi koji bi se odnosili isključivo na naknade za vrijeme korištenja godišnjeg odmora ili privremene nesposobnosti za rad, a koje nisu bile obuhvaćene predmetnim Sporazumom.

16. Na dosuđene iznose tužitelju su priznate zakonske zatezne kamate primjenom odredbe čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15) koje teku od dospijeća svakog pojedinačnog dijela iznosa do isplate (čl. 84. st.3. ZR/09 odnosno, čl. 92. st.3. ZR/14), bez zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak.

19. Odluka o parničnom trošku se temelji na odredbama čl. 154.-155. Zakona o parničnom postupku.

19.1. Odluka o parničnom trošku se temelji na popisanom trošku, odredbama čl. 154.-155. Zakona o parničnom postupku i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/2023).

23.2. Tužitelju je priznat slijedeći trošak: sastav tužbe-25 bodova, zastupanje na ročištu od 05.11.2025, 19.03.2026, 20.05.2026.-svako po 25 bodova, sastav podneska od 12.08.2025.-25 bodova, sastav podneska od 23.02.2026.-6,25 bodova (Tbr.8 toč.4-uređenje po vještvi), zastupanje na ročištu od 15.04.2026.-6,25 bodova (Tbr.9. toč.5), pristup na ročište za objavu presude-12,5 bodova, ukupno 150 bodova (1 bod=2,00 eura), što daje 300,00 eura+PDV=375,00 eura+trošak vještačenja od 400 eura, ukupno 775,00 eura. Tužitelju nije priznat trošak sastav požurnice jer isti nije bio potreban za vođenje ovog postupka.

21. Međutim, u odnosu na prigovor da se parnični trošak kao takav isplati na račun pun. tužitelja, isti se smatra osnovanim. Naime, kako se pitanje isplate parničnog troška na račun punomoćnika već dulje vremena javlja kao prijeporno prilikom donošenja odluke u trošku u spisima između istog punomoćnika i istog tuženika kao poslodavca, a u odnosu na veliki broj žalbi tuženika, sud je pregledavanjem najnovijih drugostupanjskih odluka kojima su preinačene odluke ovog prvostupanjskog suda, odlučio da je izjavljeni prigovor osnovan. Naime, tuženik je u pravu kada kaže da protivi isplati parničnog troška na račun punomoćnika tužitelja. Odredba čl. 95. st. 1. toč. 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19 - dalje: ZPP) kaže da punomoćnik poduzima sve radnje za zastupanog pa tako i prima dosuđene troškove u ime i za račun zastupanog ako mu ih protivna strana dobrovoljno plati, no ne može se protivnoj strani naložiti da bez posebne punomoći, kojom bi stranka izričito ovlastila punomoćnika da prima novčanu tražbinu na svoj račun, isplatu na račun punomoćnika i izvrši (odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revd-1019/2023 od 10. svibnja 2023.g i odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj UIII/70/2015 od 2. ožujka 2017.) Uvidom u spis utvrđeno je da predmetnim zahtjevom tužitelj traži da se troškovi postupka isplate na račun njegovog punomoćnika, a ne samog tužitelja. Nadalje je utvrđeno da je tužitelj odvjetnici Martini Radić Šunjić izdao punomoć za vođenje parnice te je na osnovu takve punomoći odvjetnik, kao opunomoćenik tužitelja, između ostalog, ovlašten od protivne stranke primiti dosuđene troškove. Međutim, navedenu odredbu punomoći valja tumačiti na način da punomoćnik može primiti dosuđene troškove ako mu ih protivna strana dobrovoljno plati, dok se ne može naložiti protivnoj strani tj. u ovom konkretnom slučaju tuženiku, da tužitelju troškove parničnog postupka isplaćuje na punomoćnikov račun. Naime, ne radi se o specijalnoj punomoći kojom bi tužitelj ovlastio svog punomoćnika za primanje novca pa niti na ime troškova postupka u ovom sporu. Takva punomoć ni u kojem slučaju ne predstavlja uporište da se sudskom odlukom (presudom) plaćanje troškova parničnog postupka naloži na račun punomoćnika stranke kojoj pripada pravo na

naknadu parničnog troška. Takav stav zauzet je u slijedećim odlukama: Županijski sud u Zagrebu, Gž R-53/2026 od 06.02.2026., Gž R-80/2026 od 26.02.2026. i Gž R-241/2025 od 6.3.2026.; Županijski sud u Bjelovaru, Gž R-140/2025 od 16.12.2025. i Gž R-55/2025 od 30.12.2025.; Županijski sud u Šibeniku, Gž R-96/2025 od 20.02.2026.; Županijski sud u Zadru, Gž R-136/2024 od 12.2.2025.; Županijski sud u Sisku, Gž R-127/2024 od 23.05.2025., Županijski sud u Osijeku Gž R-290/2025 od 19.02.2026. i u mnogim drugim drugostupanjskim odlukama.

22.S obzirom na sve gore navedeno valjalo je odlučiti kao u izreci.

Split, 10.lipnja 2026.

SUTKINJA

Jerka Kovačić Garac

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave odluke. Žalba se podnosi županijskom sudu, putem ovog suda.

DNA:

- pun. tužitelja
- tuženiku

Broj zapisa: **9-30889-31a41**

Kontrolni broj: **08bc2-3275a-51b83**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.